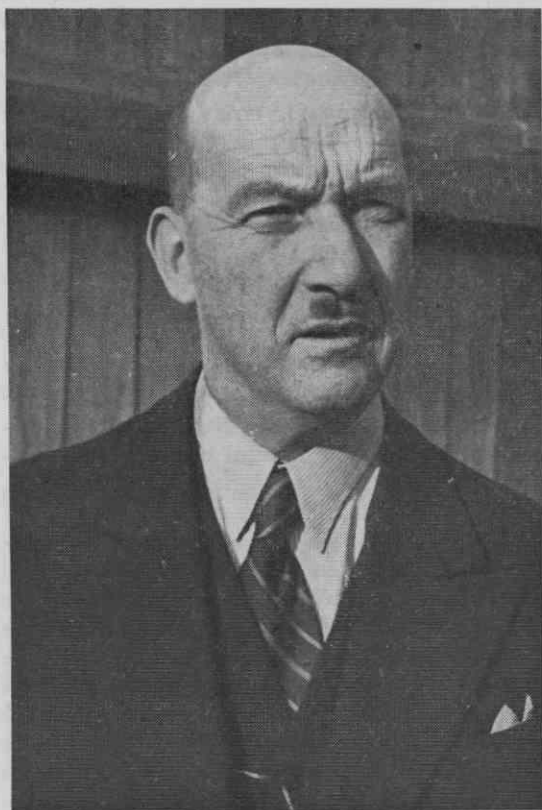

IN MEMORIAM JOŽETA JENKA

Kronika, časopis za slovensko krajevno zgodovino, je s pokojnim Jenkom izgubila svojega knjigovodjo in zvestega opisovalca zgodovine železnic na slovenskem narodnostnem ozemlju ter v njegovi bližini. Kot knjigovodja je polnih 12 let opravljal vsa dela sam, kot zgodovinar-amater pa je v vseh zadnjih 8 letnikih revije objavil vsaj po en članek iz zgodovine železnic.

Po rodu je bil pokojnik Gorenjec, ki je bil rojen 22. marca 1885 v Radovljici. Tu je končal tudi osnovno šolo, medtem ko je gimnazijo obiskoval v prestolnici Gorenjske, v Kranju.

Čeprav bi rad nadaljeval študije na univerzi, se je moral po maturi takoj zaposliti. Tako je prišel leta 1908 k železnici in pričel v železničarskem tečaju na Dunaju. Ko ga je absolviral, so ga nameščali na razne postaje po Štajerskem in Koroškem. Nikjer ni skrival svoje nacionalne pripadnosti. Kot zavednega Slovenca in političnega preganjanca so ga poleti leta 1914 mobilizirali med prvimi, čeprav

so v začetku železničarsko prometno službo precej tolerirali. Zaradi politične nezanesljivosti (zloglasna kratica »p. v.« je veljala tudi zanj) so ga konfinirali v Predingu.

Ko se je prva svetovna vojna končala, je — kot železničar — ponovno odšel na Koroško, kjer je služboval do plebiscita. Kraji njegove zaposlitve so končno pripadli republikli Avstriji in ni mu preostalo drugega, kot da se je vrnil v Ljubljano. Tu je še naprej ostal v prometni službi. Temeljito znanje in vestnost sta mu omogočili, da je postal kontrolor.

Ni pa bil samo železničar. Prijel je tudi za pero in že okrog leta 1930 je pričel pisati krajshe članke v Pratico Vodnikove družbe, v Zadrugarja (glasilo železničarskih zadrugarjev), v Kroniko slovenskih mest in v dnevno časopisje. Med okupacijo ni publiciral ničesar, ker ga je okupator zaradi sodelovanja z Osobodilno fronto preganjal, končno tudi konfiniral na Koroškem.

Jenkova glavna historiografska dejavnost pripada desetletjem po osvoboditvi. Pisal je o železnicah v razne časopise, revije in zbornike, na primer v Zbornik ob stoletnici jugoslovanskih železnic, v Kamniški zbornik, Škofjeloške razglede, poseben zbornik Rudarji ob 20-letnici kočevskega zbora, Železniški vestnik, v Prometni vestnik, v Tovariša. Največ svojih člankov je objavil v naši Kroniki. Pričenši z letom 1959 je obdelal proge Pragersko—Kotoriba—Budimpešta (1959/VII), gorenjsko progo (1960/VIII—1961/IX), progo Zidani most—Zagreb—Sisak (1962/X), progo Maribor—Celovec—Beljak (1963/XI), progo Celje—Velenje (1964/XII), vse proge v Istri (1965/XIII), posebej še progo Pivka—Reka (1966/XIV).

Uredniški odbor Kronike je Jenka sprejel v službo kot knjigovodjo poleti leta 1955. Pokojnik se je hitro vživel v delo; opravljal je ekspedicijo revije, prevzel dobršen del upravnih poslov, sodeloval na sejah uredniškega odbora in po potrebi opravljal korektorska dela.

Zaradi marljivosti, vestnosti in vedrega značaja je bil priljubljen pri vseh svojih sodelavcih. Z njegovo smrtjo so le-ti izgubili zanesljivega pomočnika pri vseh upravnih delih. Zato ga bo ves uredniški odbor ohranil v lepem in častnem spominu.

Jože Sorn